79.43 ERIK STAUN:

GLOSTRUP SKAKKLUB

Det Kgl. Bibliotek - Aarhus
400031984716

1931

16. OKTOBER

1981

GLOSTRUP SKAKKLUB

1931

16. OKTOBER

1981

Udgivet af
Glostrup Skakklub.
Sat med baskerville
og trykt i offset
hos KP-Trykkeriet
København 1981

FORORD

Dette skrift er udgivet i anledning af Glostrup Skakklubs 50 års jubilæum.

Skriftet indeholder dels en gennemgang af Glostrup Skakklubs historie og dels en beskrivelse af klubbens aktiviteter.

Forfatteren Erik Staun har gennemgået klubbens protokoller lige fra starten i 1931, og det er dette store materiale, der sammen med Erik Staun's mangeårige medlemsskab af klubben, har dannet grundlaget for udarbejdelsen af dette jubilæumsskrift. (Det skal bemærkes, at afsnittet om forfatteren er skrevet af undertegnede).

En klub tegnes af sine medlemmer, og der skal her lyde en tak til alle de medlemmer, der gennem de første 50 år har sluttet op om Glostrup Skakklub. Samtidig er det mit håb, at medlemmerne også i fremtiden vil sætte deres positive præg på klubbens skakliv og dens ånd.

På dette sted føler jeg trang til - på klubbens vegne - at rette en meget varm tak til Erik Staun, uden hvis store og værdifulde arbejde dette skrift ikke var blevet en realitet.

August 1981

Bent Samuelsen

BENT SAMUELSEN
formand.

Glostrup Skakklubs historiske baggrund

Under udarbejdelsen af dette jubilæumsskrift har det været nødvendigt at gennemlæse referaterne af klubbens bestyrelsesmøder og generalforsamlinger lige fra starten i 1931.

Det har faktisk været spændende læsning.

Dansk skakliv var på den tid inde i en rivende udvikling, og både i København og provinsen var der allerede mange og store skakklubber, og Dansk Skak Union (D.S.U.) havde længe været en realitet.

Men Danmark var inde i en brydningstid med store sociale problemer og stor arbejdsløshed, og dette smittede af på skaklivet, der ligesom fik et politisk islæt, som i 1932 resulterede i dannelsen af »Dansk Arbejder Skakforbund« (D.A.S.).

Ved udformningen og beskrivelsen af klubbens skakliv er kun de første, men betydningsfulde år, angivet i kronologisk orden. Efterhånden som klubben blev »voksen«, kom arbejdet ind i faste rammer med årligt tilbagevendende begivenheder, og af den grund ville en kronologisk beskrivelse af klubbens arbejde blot blive en række unødvendige gentagelser.

Klubben stiftes

På et møde, som afholdtes fredag den 16. oktober 1931 på Jernbanehotellet i Glostrup, vedtoges det at danne en skakklub for Glostrup og Omegn.

Man valgte en bestyrelse, og klubbens første formand blev P. Clausen.

Denne første bestyrelse udarbejdede love og spilleregler, og fredag den 23. oktober, der i protokollen omtales som spilleaften, blev disse love vedtaget, og det oplystes, at klubben startede med 18 medlemmer.

Disse love er stort set de samme, som vi har i dag, men visse paragraffer er dog blevet ændret, så de kunne passe til tiden og det voksende medlemstal.

Klubbens navn var: »Arbejdernes Skakklub for Glostrup og Omegn«.

Men det er dog værd at lægge mærke til lovenes § 2, som lød:

Citat: »Klubben optager som Medlem enhver, der har Tilknytning til Arbejdernes faglige og politiske Foreninger«.

Denne paragraf skulle senere blive medvirkende til en af de største medlemskriser i klubbens historie.

Klubben var nu i gang, og man startede en vinterturnering i tre klasser. Men da klubbens økonomi, af naturlige årsager, selvfølgelig ikke var alt for vel funderet, blev præmierne til vinderne af klasserne skænket af klubbens medlemmer, og da turneringen var færdigspillet, kårede man den første klubmester - han hed Gotfred Jakobsen!

I sommeren som fulgte, blev der spillet sommerturnering, men der klagedes over dårligt fremmøde.

Som tidligere omtalt blev »Dansk Arbejder Skakforbund« stiftet i februar 1932, og allerede i marts blev der rettet henvendelse til Glostrup-klubben om optagelse i dette forbund.

Det er vel naturligt, at en klub, der ikke var mere end godt et halvt år gammel, fik store problemer, når den pludselig skulle til at tage stilling til dette spørgsmål. En indmeldelse ville efter datidens norm være forbundet med store økonomiske forpligtelser m.m., men efter mange bestyrelsesmøder og en ekstraordinær generalforsamling blev det vedtaget at indmelde sig, og det skete den 1. maj 1932.

Samtidig forelå en indbydelse til at deltage i en holdturnering, som blev afholdt i København. Det vedtoges at deltage, og denne turnering blev det første stævne, Glostrup Skakklub deltog i sammen med andre klubber.

Gennem D.A.S. blev der også skabt kontakt til en korrespondancematch mod Horsens Skakklub, men protokollen omtaler ikke resultaterne af disse kampe.

Det skulle snart vise sig, at indmeldelsen i D.A.S. var en god disposition, idet årene 1932-33 blev meget aktive udadtil. Der nævnes venskabskampe mod klubberne i Gentofte, Ballerup, Vanløse, Frederiksholm og Ringsted.

Men gik det godt for skaklivet, så gik det ikke godt for økonomien, og klubben måtte sande det gamle ord: »Når krybben er tom, bides hestene«.

Af referaterne fremgår det, at situationen bliver mere og mere tilspidset, og det ender da også med et brag: På generalforsamlingen den 24. november 1933 bliver der givet kraftigt udtryk fra medlemmerne om utilfredshed med økonomien og bestyrelsens arbejde, som resulterede i, at samtlige medlemmer af bestyrelsen stillede deres mandater til rådighed. Det blev derefter foreslået, at i hvert fald formanden skulle fungere videre. Dette sattes under afstemning, og resultatet blev: 6 stemte for, 3 imod og 3 stemmer var blanke. Derefter rejste formanden, P. Clausen, sig og forlod lokalet!

Der blev nu foreslået afstemning, om klubben skulle ophøre eller arbejde videre, og med 10 stemmer mod 3 blev det vedtaget at fortsætte, og Holger Petersen blev valgt til ny formand.

Det skal dog nævnes her, at allerede året efter blev P. Clausen atter valgt til formand og fungerede i to år.

For at hjælpe den betrængte kasse fandt man på at arrangere et andespil. Det foregik på »Siesta« og gav så meget i overskud, at man til dels fik en gæld betalt, men også fik lyst til at fortsætte, og gennem de næste 20 år med nogle enkelte undtagelser blev bankospillet en årligt tilbagevendende begivenhed. Til sidst måtte man dog undlade at arrangere disse bankospil, fordi konkurrencen med de store sportsklubber blev for stor, og fordi Glostrup havde for få egnede lokaler.

Mens vi er ved det økonomiske, rettede man i 1935 en ansøgning til Glostrup Sogneråd om tilskud til skakklubben i lighed med det, der blev givet til andre sportsklubber, men det er sikkert ikke gået så godt, da der i et bestyrelsesmødereferat erfares:

Citat: »Det vedtoges at modgå fejlagtige udtalelser i Sognerådet angående, hvad skakspil er«!

Klubben var nu blevet så stor, at man var begyndt at regne med den ude omkring, og det førte blandt andet til, at Glostrup Skakklub i 1936 kom til at arrangere det af D.A.S. planlagte påskestævne, nemlig det første internationale Arbejderskakstævne. Det foregik på »Siesta«, og det er fantastisk, at en så relativt lille klub (ca. 30 medlemmer) turde binde an med så stort et arrangement. Ved afslutningsfesten nævnes deltagelse af Glostrup Sangforening, Fru Kofoeds Stepdansehold og skuespiller Aage Hansen samt Pagsbergs Orkester. Entré 50 øre.

Men det var ikke fest alt sammen!

Medlemsskabet af D.A.S. medførte en omfattende aktivitet med holdkampe mod de storkøbenhavnske klubber, naturligvis med skiftende resultat. Senere blev det udvidet til kredsmesterskaber og landsturnering, og at det efterhånden var blevet en stærk klub, kunne man se i 1940, hvor Glostrup vandt en omkamp i landsturneringen med 6-0 over Roskilde, og næsten samtidig blev vinder af A-rækken i 1. kreds.

I 1939 sker der noget med den i begyndelsen omtalte § 2 (se denne). På en generalforsamling bliver det vedtaget at ændre denne paragrafs ordlyd, som følger:

Citat: »Klubben optager som medlem enhver, der har interesse for og vil virke til fremme for skakspillets udbredelse i arbejderkredse«.

I stedet for den hårde og kontante udformning i 1931, er det ligesom man her aner en mere moderat indstilling til eventuelle nye tanker, og selve ordlyden virker ligesom et kompromis mod dette nye.

Under besættelsen 1940-45 var den udadvendte skak-aktivitet stærkt begrænset.

Udgangsforbud, mørkelægning og transportproblemer satte en naturlig bremse for større udfoldelser. Således deltog klubben overhovedet ikke i D.A.S.' holdturnering under hele besættelsen. Men der berettes dog om kontakt med de allernærmeste omegnsklubber, og der skal have været et nært samarbejde med Tåstrup Skakforening i det nævnte tidsrum.

Efter krigen kom skaklivet ganske langsomt i gang igen med D.A.S.' holdturnering samt venskabsmatcher rundt omkring, og det blev en forholdsvis rolig periode.

Klubben havde dog et stort problem, og det var spillelokaler.

Klubben blev jo stiftet på Glostrup Jernbanehotel (nedrevet omkring 1970), men de første spillelokaler lå på Vinkelvej i Glostrup, og så benyttede man Jernbanehotellet til mere officielle begivenheder.

Men efter et par års forløb fik man lokaler på »Siesta«, og der var man i godt 10 år. Men lokaler er ikke gratis, og huslejen bliver en større og større belastning for den betrængte kasse, og pludselig - i 1946 - spiller man på Jernbanehotellet. Så må Jernbanehotellet alligevel have været for dyrt, eller også har man fået en ordning med »Siesta«, for allerede i 1947 er man tilbage, og så går der 8-9 år, indtil man får nogle selskabslokaler i

kælderen på Nordre Ringvej, og dermed var det definitivt slut med lokaler på »Siesta«. Men »Siesta« var dog klubbens opholdssted i godt 18 år.

Selv om efterkrigstiden blev en rolig periode for klubben, lurede der dog problemer under overfladen.

I 1949 blev der fremsat forslag om at ændre klubbens navn fra »Glostrup Arbejder Skakklub« til »Glostrup Skakklub«, men efter en meget kraftig diskussion blev forslaget trukket tilbage. Motiveringen for ændringen var, at det oprindelige navn kunne virke hæmmende for tilgang af nye medlemmer.

Men allerede året efter, i 1950, blev forslaget genfremsat, og af protokollen fremgår det, at det var en meget dramatisk generalforsamling med stærk diskussion og flere afstemninger, hvor stemmelighed og tvivl om afgivne stemmers gyldighed var hovedtrækkene, men ved en sidste afstemning blev forslaget vedtaget med 12 for, 10 imod og 1 blank.

Det er klart, at sådan en afstemning ikke kan rydde alle uoverensstemmelser af vejen, og den følgende tid blev svær for Glostrup Skakklub med stærk uro og faldende medlemstal, og det var som om klubben var ved at gå i opløsning.

I en sådan situation har man brug for en stærk mand til at klare problemerne, og denne stærke mand havde man. Det var Vilhelm Zichau Andersen.

Han blev valgt til formand for klubben i 1955, men havde allerede i årene forinden markeret sig i klubbens ledelse. Det var derfor også naturligt, at det var ham, der i 1954 fremkom med tankerne og forslaget om, at klubben skulle melde sig ud af »Dansk Arbejder Skakforbund« og i stedet tilmelde sig »Dansk Skak Union«.

Forslaget blev fremsat på generalforsamlingen i april 1954, og afstemningen viste 14 for og 11 imod, og var dermed forkastet, da klubbens love kræver to trediedeles majoritet.

Nu gentager historien sig: Ligesom ved forslaget om ændring af klubbens navn, bliver forslaget om udmeldelsen genfremsat året efter, i 1955, og nu blev det vedtaget.

Men forud for denne afstemning oplevede man den vel nok mest dramatiske generalforsamling i klubbens historie. Der var stærke kræfter både for og imod forslaget, og både personlige og idealistiske følelser er kommet til udtryk, og det endte da også

med, at det meste af bestyrelsen nedlagde deres mandater, at flere medlemmer meldte sig ud af klubben, og enkelte holdt op med at spille skak, selv om de fortsat forblev som medlemmer i en årrække.

Vi vil nu for sidste gang se på den tidligere omtalte § 2, som den kom til at se ud efter indmeldelsen i »Dansk Skak Union«, og som den ser ud i dag.

Citat: »Foreningens formål er: At arbejde for skakspillets fremme ved at samle som medlemmer alle skakinteresserede i Glostrup og omegn samt at arrangere turneringer og venskabsmatcher«.

Ikke sandt! En hel social- og samfundsmæssig udvikling indeholdt i en lille skakklubs formålsparagraf!

Efter disse dramatiske begivenheder kom klubben under Zichau Andersens dygtige ledelse atter til kræfter. Medlemstallet steg og økonomien bedredes. I 1957 blev der oven i købet stillet forslag om nedsættelse af kontingentet. Dette forslag blev dog forkastet.

Nu var klubben blevet voksen, og alle arrangementer kom ligesom ind i en fast rytme, således at skakåret, både vinter og sommer, blev til en fast rutine, og selv om der fremkom forskellige nyskabelser inden for skaklivet, gled disse på en ganske naturlig måde ind i hverdagen.

Vi vil nu se på, hvordan denne hverdag blev og stadig bliver praktiseret.

Vinterturneringen

Uanset hvilke aktiviteter en skakklub har, er vinterturneringen den vigtigste bestanddel af klubbens arbejde. Man kan næsten kalde denne turnering for klubbens nerve.

Glostrup Skakklub er ingen undtagelse.

Siden starten i 1931 har klubbens medlemmer været opdelt i klasser efter spillestyrke, og kommer der et nyt medlem, bliver han testet og derefter indsat i den klasse, hans spillestyrke berettiger ham til.

Det er klart, at antallet af klasser er afhængigt af, hvor mange medlemmer klubben har, men gennem de sidste 20 år har det været almindeligt med fire klasser med mellem 8 og 14 deltagere i hver. Enkelte år har det dog været nødvendigt at udvide disse klasser på grund af stor tilgang. Således oplevede man en stor tilstrømning af skakspillere i det tidsrum, hvor den danske stormester Bent Larsen spillede sine kandidat-turneringer til kampen om verdensmesterskabet. Den megen presseomtale i aviser og TV fik mange skakinteresserede til at melde sig i klubben.

Vinterturneringen er først og fremmest et udtryk for medlemmernes interesse for at spille skak, men denne interesse bliver samtidig stimuleret ved tanken om, at man har mulighed for at placere sig og dermed få en præmie som et synligt bevis for sin kunnen. Et andet spændingsmoment er op- og nedrykningen i de forskellige klasser, og her er det navnlig de unge spillere, som engagerer sig. Man ser gang på gang, at en ung spiller bliver tilmeldt i 4. klasse for derefter at arbejde sig op igennem klasserne med et eller to års mellemrum, og det må vel siges at være en sund udvikling.

I mesterklassen er der naturligvis ingen oprykning, men vinderen af klassen kan smykke sig med titlen: Klubmester. Foruden den obligatoriske præmie får klubmesteren overrakt en vandrepokal med sit navn og årstal indgraveret. Denne pokal er skænket af Glostrup Kommune i 1956 ved Glostrup Skakklubs 25 års jubilæum, og der har altså nu været kæmpet om denne pokal i 25 år.

Ikke alle medlemmer ønsker at spille turnering. Nogle kommer kun for at få et tilfældigt parti skak og en sludder med gamle venner, og når det nævnes i et skrift som dette, er det kun fordi, at denne vidunderlige blanding af hygge og konkurrence er medvirkende til, at Glostrup Skakklub består.

Sommerturneringer

Mange skakklubber ligger stille om sommeren, men Glostrup Skakklub har altid spillet hele året, og fremmødet om sommeren har været næsten lige så stort som i vinterhalvåret.

Naturligvis tager man lidt mere let på tingene, og de turneringer, der arrangeres, bliver tilrettelagt således, at der tages hensyn til ferier m.m.

Gennem årene har man haft forskellige former for turneringer såsom holdskak, tids-handicap, forgaver m.m., men gennem de sidste 16 år har man spillet den såkaldte »Skalpejagt«.

Denne turnering har den fordel, at man ikke behøver at være tilmeldt i forvejen; man melder sig blot til den aften, man ønsker at spille. Medlemmer af alle spillestyrker er repræsenteret. Turneringen har haft flere beslægtede afviklingsformer, men har i de seneste år været spillet som en fem runders »Monrad«-turnering med alle tilmeldte spillere i én gruppe. Der gives tids-handicap, og uden at komme nærmere ind på reglerne kan nævnes, at hvis f.eks. en stærk mesterspiller har en modstander fra 4. klasse, har mesterspilleren 3 minutter og modstanderen 19 minutter til hele partiet.

Foruden de lidt mærkelige resultater denne turneringsform afstedkommer, har turneringen den fordel, at medlemmer af alle spillestyrker kommer i kontakt med hinanden.

I de sidste 10 år har klubben sideløbende med »Skalpejagten« også spillet en pokalturnering. Pokalen blev i 1971 skænket af klubbens mangeårige leverandør af skakpræmier. Denne turnering har som regel mindst 24 deltagere, og der spilles 7 runder efter »Nordisk System«.

Holdturneringer

Da klubben i 1932 indmeldte sig i D.A.S., deltog man med det samme i denne unions turnering for klubhold. Man deltog med ét hold, men allerede et par år senere havde man to hold med. Og ved indmeldelsen i D.S.U. i 1955 blev disse hold overført til denne unions tilsvarende turnering. Efterhånden som klubben voksede, tilmeldte man flere hold, og hvert hold bestod af otte spillere. En del år havde klubben op til fem hold med i denne turnering, placeret fra mesterrækken og til 4. række. Dette antal er nu reduceret. Dels gik mesterholdet direkte over i divisionsturneringen, da den blev oprettet, og dels har man erkendt, at de nuværende tre hold, foruden divisionsholdet, er den mest betryggende dækning, da der ellers vil blive for store problemer med fremskaffelse af reserver i forhold til klubbens størrelse.

Glostrup Skakklub har gennemgående hævdet sig godt i disse klubholdturneringer, men også her har man oplevet de store dramaer med altafgørende kampe om op- og nedrykning - og med skiftende held.

Men »Københavns Skak Union«s klubholdturnering indgår afgjort som en fast bestanddel i Glostrup Skakklubs virke.

Divisionsturneringen

I 1962 fandt der en nyskabelse sted inden for det danske skakliv, idet man oprettede den såkaldte divisionsturnering.

Hvor man indtil dette tidsrum havde kæmpet om mesterskabet inden for D.S.U.s geografiske hovedkredse, otte i alt, blev der nu oprettet en landsdækkende divisionsturnering, hvor vinderne af hovedkredsene spillede om danmarksmesterskabet i holdskak.

Glostrup Skakklub blev tilmeldt 2. division og klarede sig hæderligt og kunne altid placere sig i den bedste halvdel. I 1975 vandt klubben endda 2. division og rykkede dermed op i 1. division. Men det blev dog kun til et »gæstespil«, da man allerede året efter måtte rykke ned i 2. division igen.

Turneringen blev spillet med skiftende held, og i 1970 måtte klubben oven i købet rykke ned i 3. division, og først i 1974 rykkede vi atter op. Også i 1977 måtte man ned, men dog kun for et år, og siden har man spillet i 2. division og med fine placeringer.

Det er vel også værd at nævne, at flere af de spillere, der var med på holdet fra begyndelsen, stadig er med, som f.eks. Gotfred Jakobsen, Svend-Erik Christensen, H. Laurberg, Eigil Meedom og Henry Nielsen.

I de senere år har klubben kunnet mønstre flere nye og stærke spillere, og her kan nævnes Peter H. Nørby, Steen Christensen og Søren Eriksen.

I en årrække har sidste runde været spillet på Glostrup Bibliotek, og dermed har klubben fået god propaganda for skakspillet i Glostrup.

Fra slutkampen i divisionsturneringen på Glostrup bibliotek d 16/4-72.Fra venstre ses Erik S. Andersen, Bent Samuelsen, Arne B. Jørgensen, stående Svend-Erik Christensen, Haakon Laurberg, Henry Nielsen, Gotfred Jakobsen, Eigil Meedom og stående kamplederen Benny Duun.

Landskrona

Glostrups venskabsby Landskrona i Sverige kom også til at manifestere sig på det skaklige område.

Glostrup Skakklubs bestyrelse fik i 1951 den idé at kontakte de nordiske venskabsbyer: Landskrona, Sverige, Lillestrøm, Norge, og Kotka, Finland, med henblik på at arrangere en korrespondancematch. Den blev ikke til noget, men henvendelsen resulterede i, at klubben kom i kontakt med Landskrona Schackklubb, og da afstanden var overkommelig, blev der aftalt en venskabsmatch, som blev afholdt i Landskrona i 1952, og som endte med et nederlag til Glostrup på 3½-11½.

Denne match blev begyndelsen til et snart 30-årigt langt bekendtskab, hvor de to klubber skiftevis har besøgt hinanden én gang om året, og når det fortælles, at Landskrona vandt den første kamp, må det også nævnes, at Glostrup året efter vandt med 11½-8½ på hjemmebane.

Men denne årlige begivenhed var ikke blot skak.

Der opstod ligefrem personlige venskaber mellem de to klubbers spillere, og det gav sig blandt andet udtryk i, at man måtte lave styrkelisten om, når to bestemte spillere ønskede at spille mod hinanden.

Det blev også en fast tradition, at man efter matchen samledes om et dejligt frokostbord, og disse sammenkomster medvirkede ligeledes til det gode sammenhold.

Præmien for at vinde matchen var et skakur til den vindende klub, og man skulle vinde dette ur tre gange, før det blev ejendom, og Glostrup Skakklub har flere ure med den karakteristiske sølvplade til minde om disse kampe.

I dag er der mange nye og unge spillere på begge klubbers hold, og der bliver nok set mere på det skaklige resultat, end man gjorde før i tiden. Men den årlige match mod Landskrona, enten den foregår i Glostrup eller i Landskrona, er stadig en begivenhed, som Glostrup Skakklubs medlemmer ser frem til med glæde.

Vestvold-samarbejdet

Det såkaldte Vestvold-samarbejde blev stiftet i 1968 på initiativ af Vanløse Skakklub og kom til at bestå af følgende klubber: Vanløse Skakklub, Rødovre Skakklub, Brøndbyernes Skakklub, Brøndbyvester Skakklub (senere udtrådt af samarbejdet), Glostrup Skakklub samt den nystartede og initiativrige Albertslund Skakklub.

Samarbejdet opstod spontant ved kontakt mellem de p.t. værende formænd for de ovennævnte klubber. Disse formænd var, foruden deres arbejde for de respektive klubber, på den tid meget aktive inden for det organisatoriske arbejde i Københavns Skak Union, og derigennem opstod tanken om et nærmere samarbejde mellem Vestvold-klubberne.

Man enedes om at udveksle klubblade samt at spille en holdturnering, og Rødovre, Albertslund og Glostrup skakklubber startede en korrespondanceturnering, som samtidig skulle bruges til teoriundervisning på klubaftenerne.

Holdturneringen blev lagt stort op. Der spilledes klub mod klub og med 20 spillere på hvert hold. Det viste sig dog snart, at det blev for meget, når man samtidig skulle deltage i den interne turnering, K.S.U.s holdturneringer, divisionsturneringen m.m., og i 1970 gik man over til i stedet at arrangere en koordineret enkeltmandsturnering. Turneringen afholdtes på Glostrup Bibliotek og havde 162 deltagere.

Glostrup Bibliotek blev ligeledes rammen om de følgende års Vestvold-turneringer, og selve turneringen regnes i dag for en af de store årlige begivenheder inden for den københavnske skakverden.

Grunden til, at man opgav holdturneringen i dens oprindelige form, var som sagt, at holdene var for store for nogle af de tilsluttede klubber, og for at tage hensyn til klubbernes varierende medlemstal førte man en ny form for holdturnering. Denne bestod i, at hver klub stillede med det antal 4-mands hold, man kunne præstere, og disse hold blev inddelt efter styrke. Det viste sig, at denne form for holdturnering fandt stor interesse i klubberne. Glostrup deltager hvert år med 5-6 hold og har hvert år markeret sig blandt præmietagerne.

Andre venskabs- og holdturneringer

I hele den tid Glostrup Skakklub har eksisteret, har der været spillet et utal af venskabsmatcher mod andre storkøbenhavnske klubber, men det vil være en uoverkommelig opgave at nævne dem alle, så i nedenstående vil der blot blive nævnt de mest markante.

Gang på gang opstod der spontane forbindelser klubberne imellem, og i 1950 tales der om de årlige påskestævner på Carlsberg. De var ret så livlige, idet spillernes damer mødte op efter endt spilletid, hvorpå man spiste frokost med efterfølgende selskabeligt samvær med keglespil, billard m.m.

I 1954 indbød Tåstrup Skakforening til en firkantturnering i anledning af klubbens jubilæum. Klubberne i Glostrup, Køge, Roskilde og Tåstrup deltog, og denne turnering blev spillet i nogle år. I den forbindelse er der sikkert endnu nogle, der kan huske en ganske bestemt tur til Køge i en hylende snestorm!

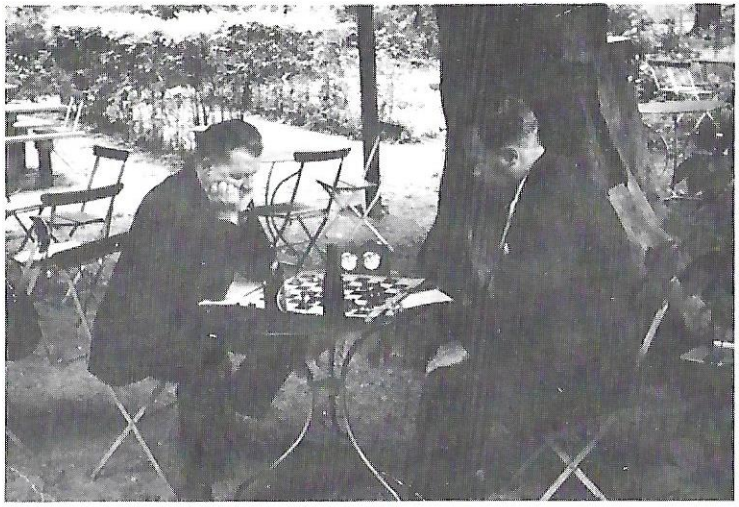
Samtidigt startede en række holdkampe mod de indsatte i forvaringsanstalten i Vridsløselille, men efter en årrække ophørte disse kampe, og det må formodes, at denne aktivitet er overtaget af den nærmere liggende Albertslund Skakklub.

Det må også nævnes, at Glostrup i nogle år deltog i Studenterforeningens Skakklubs høstturnering med et hold på 24 spillere.

I 1962 opstod der et samarbejde mellem Firmaklubbernes Skakklub, »SK 41« og Glostrup. Dette samarbejde udviklede sig senere til det såkaldte Søndermarksstævne, og også her kom damerne med, når spillet var forbi, hvorpå man hyggede sig i De små Haver i Pileallé.

I samme tidsrum blev der i et par år spillet venskabsmatch mellem Brøndbyernes Skakklub, Valby Skakklub og Glostrup Skakklub.

Udviklingen indenfor skaksporten har i de seneste godt 10 år bevirket, at der ligesom ikke mere er plads til venskabsmatcher. De ordinære divisions- og holdturneringer, de mange koordinerede enkeltmands-turneringer samt eventuelle jubilæumsturneringer giver enhver turneringsspiller nok at se til, og skal man samtidig passe sin egen klubs interne turnering, så bliver der ikke tid til venskabeligt samvær udadtil.

Fra et Søndermarksstævne ses Egon Hansen »SK41« og Erik Staun.

Spillelokaler

Lige fra starten i 1931 og op til 1967 var spørgsmålet om egnede spillelokaler et stort problem, og økonomien spillede selvsagt en meget stor rolle, og gang på gang har man måttet forhøje kontingentet på grund af højere husleje.

Som tidligere nævnt var klubben i 1956 havnet i selskabslokalet i kælderen på Nordre Ringvej 20, men efter godt to års forløb måtte man erkende, at pladsen blev for trang.

Gennem forhandlinger fik man igen et lejemål i stand med Jernbanehotellet, og dette lokale var da også godt nok trods den store konkurrence fra den ved siden af liggende billard-salon. Men Jernbanehotellet kunne allerede den gang se skriften på væggen på grund af den forestående nedrivning til fordel for det kommende Glostrup-Center, og i 1964 måtte hotellet se sig nødsaget til at opsige lejemålet med Glostrup Skakklub, og klubben var pludselig hjemløs.

Nu kom vel nok den værste sommer for klubben rent lokalemæssigt. Man fik lov til at leje et lokale i den gamle K.F.U.M.-bygning på Stationsvej, men hverken lokalet eller interiøret var egnet til skakspil, så klubben førte en kummerlig tilværelse.

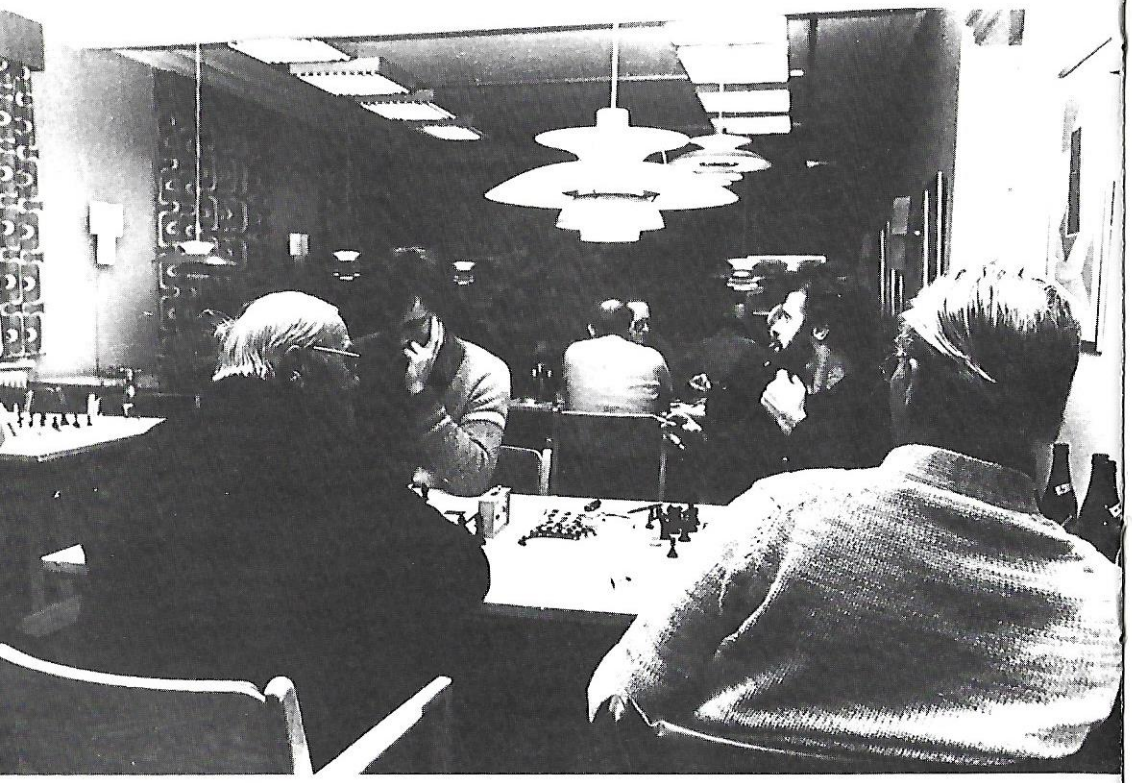
Da den daværende formand samtidig var medlem af Glostrup Frimærkeklub, kom der en forbindelse i gang, som bevirkede, at man fik lejet selskabslokalet på Florasvej. Selv om dette lokale heller ikke var det bedste til formålet, spillede klubben dér indtil 1967, da lykken tilsmilede Glostrup Skakklub.

Glostrup Kommune havde købt »Leragergård« på Vældegårdsvej i det nordlige Glostrup for at bruge bygningen til mødelokaler, og på selve receptionsdagen stillede to repræsentanter fra skakklubben for at undersøge mulighederne for et lejemål. Og det utrolige skete!

Ved en direkte henvendelse til Glostrups daværende borgmester lykkedes det klubben at komme i betragtning ved tildelingen af lokaler. Og fra dette øjeblik var klubbens lokaleproblemer overstået.

Siden da er lokalerne blevet ombygget og moderniseret og fremtræder i dag som noget af det mest ideelle, man kan tænke sig. Da man i 1970 blev fritaget for at betale husleje under henvisning til fritidsloven, må man konstatere, at bedre betingelser for en skakklub findes næppe, og det må være på sin plads her i skriftet at udtrykke klubbens taknemlighed overfor Glostrup Kommune.

Bestyrelsens bange anelser om, at »Leragergård« lå for afsides, og at dette ville indvirke på medlemstallet, er blevet gjort grundigt til skamme, idet klubben vel aldrig har fungeret så godt som nu.

Udsnit fra de nuværende spillelokaler på »Leragergård«.

Klubbladet

I 1952 fremkom der tanker om at starte et klubblad, men protokollerne giver ikke mange oplysninger om bladets aktivitet. Det er sikkert ikke gået alt for godt, idet man på et bestyrelsesmøde i 1956 giver udtryk for, at man vil forsøge med fortsat at udgive bladet.

I begyndelsen af 1960 kom bladet ind i mere faste rammer og er i dag et vigtigt bindeled mellem medlemmerne og klubbens arbejde.

Det store problem har altid været at finde et medlem, som ville påtage sig det store arbejde som redaktør. I visse perioder har det da også knebet, og den p.t. værende formand har måttet tage redaktørposten sammen med det øvrige arbejde for klubben. Bladet udkommer stadig, selv om det til tider er med lidt varierende mellemrum.

Selve trykningen af bladet har også voldt store problemer, men det var af mere økonomisk art. Som priserne gennem tiden er steget på papir og arbejdsløn, blev fremstillingen en større og større belastning for klubbens økonomi, og det var naturligt, at man forsøgte sig med forskellige fremstillingsmetoder.

I en meget lang periode blev bladet trykt på et lokalt duplikerings-bureau, men da prisen efterhånden oversteg, hvad klubben kunne formå, har man på forskellig måde søgt at klare fremstillingen på privat basis ud fra medlemmernes faglige kunnen og praktiske muligheder. Der har af den grund været ydet mange personlige ofre, for at bladet stadig kunne udkomme.

I dag har man tilsyneladende fundet en udmærket løsning, idet bladet siden 1980 er blevet fremstillet på Glostrup Fritidscenter, og skakklubbens medlemmer vil derfor fortsat kunne modtage det lille blad, som de fleste sikkert nødigt vil undvære.

Glostrup Skakklub - 50 år

Det er et utal af Glostrup-borgere, der i den forløbne periode har passeret skakklubbens medlemsprotokoller.

Når man i det foranstående har forsøgt at give en beskrivelse af klubbens historie på godt og ondt, er det ikke, fordi dette handlingsforløb er noget enestående. Det er heller ikke, fordi skakspillet er det eneste saliggørende som betingelse for klubbens eksistens. Nej, det vigtigste er de mennesker, der til enhver tid befolker klubben.

Der er hele tiden en tilgang af nye medlemmer, og man må notere, at de fleste forsvinder ret hurtigt igen. Men af og til er der én og anden, der bliver »hængende«. Det er dem, som føler sig tiltrukket af klubbens atmosfære, og atmosfære er netop, hvad en klub behøver for at eksistere.

Denne umærkelige til- og afgang bevirker, at klubben ligesom skifter ansigt igennem tiden, men ånden er den samme.

Klubånden er årsag til, at Glostrup Skakklub, i modsætning til mange andre skakklubber, kan spille hele året, sommer og vinter. Den er årsag til, at fremmødet en sommeraften er næsten lige så stort som om vinteren. Den er også årsag til, at man ikke mærker nogen forskel på en stærkere eller svagere skakspiller, og den er sidst, men ikke mindst årsag til, at ungdom kan komme i klubben og føle sig godt tilpas.

I den forbindelse er det værd at bemærke, at en stor del af klubbens ledelse i dag består af unge mennesker, som i sin tid blev medlemmer i en alder af 14-16 år, og at de klarer jobbet strålende.

Klubben ligger i dag nogenlunde fast på 60-65 medlemmer, og af Danmarks over 300 skakklubber er Glostrup Skakklub mellem de 20 stærkeste.

Gennem 50 års virke og sin position i dansk skakliv må man konstatere, at Glostrup Skakklub er værdig til at indtage sin plads som en brik i byen Glostrups kulturhistorie.

Klubmestre gennem 50 år

1931/32	*Gotfred Jakobsen*
1932/33	*Gotfred Jakobsen*
1933/34	*Gotfred Jakobsen*
1934/35	*E. Christiansen*
1935/36	*Gotfred Jakobsen*
1936/37	*Gotfred Jakobsen*
1937/38	*Gotfred Jakobsen*
1938/39	*Gotfred Jakobsen*
1939/40	*Gotfred Jakobsen*
1940/41	*Gotfred Jakobsen*
1941/42	*Gotfred Jakobsen*
1942/43	*Gotfred Jakobsen*
1943/44	*Gotfred Jakobsen*
1944/45	*Gotfred Jakobsen*
1945/46	*Gotfred Jakobsen*
1946/47	*Gotfred Jakobsen*
1947/48	*Gotfred Jakobsen*
1948/49	*Vilh. Z. Andersen*
1949/50	*Gotfred Jakobsen*
1950/51	*Gotfred Jakobsen*
1951/52	*Henry Nielsen*
1952/53	*Gotfred Jakobsen*
1953/54	*Gotfred Jakobsen*
1954/55	*Gotfred Jakobsen*
1955/56	*Laurids Laursen*
1956/57	*Laurids Laursen*
1957/58	*Laurids Laursen*
1958/59	*Haakon Laurberg*
1959/60	*Henry Nielsen*
1960/61	*Gotfred Jakobsen*
1961/62	*Gotfred Jakobsen*
1962/63	*Gotfred Jakobsen*
1963/64	*Svend-Erik Christensen*
1964/65	*Gotfred Jakobsen*
1965/66	*Allan Jensen*
1966/67	*Haakon Laurberg*
1967/68	*Gotfred Jakobsen*
1968/69	*Eigil Meedom*
1969/70	*Svend-Erik Christensen*
1970/71	*Svend-Erik Christensen*
1971/72	*Svend-Erik Christensen*
1972/73	*Svend-Erik Christensen*
1973/74	*Søren Eriksen*
1974/75	*Svend-Erik Christensen*
1975/76	*Svend-Erik Christensen*
1976/77	*Søren Eriksen*
1977/78	*Søren Eriksen*
1978/79	*Søren Eriksen*
1979/80	*Søren Eriksen*
1980/81	*Peter H. Nørby*

Gotfred Jakobsen

Kort efter at Glostrup Skakklub blev stiftet i 1931 blev en ca. 19-årig ung mand indmeldt i klubben. Hans navn var Gotfred Jakobsen.

Gotfred Jakobsen viste ualmindelige evner som skakspiller, og det resulterede i, at han allerede efter første sæson blev klubmester. Denne titel har han siden vundet utallige gange, og først i de senere år, hvor klubben har fået mange unge og dygtige skakspillere, har disse kunnet gøre ham rangen stridig. Men selv om Gotfred Jakobsen et år ikke blev nummer eet, har han alligevel næsten hvert år været mellem præmietagerne som nr. 2 eller 3.! Desuden har han været fast mand på klubbens 1. hold igennem samtlige 50 år. En simpelthen enestående præstation!

Allerede i 1932 var Gotfred Jakobsen dansk mesterspiller indenfor »Dansk Arbejder Skakforbund«, og herigennem markerede han sig stærkt mellem landets bedste skakspillere. Også i korrespondance- og simultanskak klarede Gotfred Jakobsen sig godt, og i den forbindelse kan det nævnes, at han i 1940 blev nr. 3 af 18 simultanspillere i Idrætshuset, København, i en match til fordel for Finlandsindsamlingen.

Bortset fra nogle enkelte bestyrelses- og suppleantposter med mellemrum har Gotfred Jakobsen ikke deltaget i klubbens organisatoriske arbejde. Det er som skakspiller, man må se hans indsats.

En anden ting, som man også må se på med beundring, er Gotfred Jakobsens trofasthed overfor Glostrup Skakklub. I 50 år er han kommet til næsten hver eneste klubaften, år ud og år ind, og gør det stadig, og det er klart, at en sådan stabilitet kun kan stå som et lysende eksempel for hvert eneste medlem.

Der er ingen tvivl om, at Gotfred Jakobsen på rette tid og sted vil modtage al den beundring og hyldest, som hans strålende indsats fortjener.

Haakon Laurberg

Også Haakon Laurberg hører til Glostrup Skakklubs virkelige veteraner.

Allerede i 1936 markerede han sin spillestyrke ved at vinde 1. klasse i det af D.A.S. arrangerede internationale skakstævne på »Siesta«, og at denne spillestyrke ikke blev mindre, konstaterede man efter et spand af næsten 30 år, da han i 1965 rykkede op i landsholdklassen i korrespondanceskak.

I en kort årrække skiftede Laurberg fra Glostrup over til Tåstrup Skakforening, men vendte så atter tilbage til Glostrup Skakklub.

Lige som Gotfred Jakobsen har Laurberg tidligere med mellemrum beklædt forskellige bestyrelsesposter, og han har i et utal af holdkampe repræsenteret klubben med meget fine resultater.

Men det har altid været de interne turneringer, der har været Laurbergs store interesse, og det resulterede da også i, at han blev klubmester i henholdsvis 1959 og 1967.

Trods de mange år, som er gået, er Laurberg stadig lige aktiv med deltagelse i klubbens arrangementer, og man kan med glæde konstatere, at Laurberg fortsat er en af de hjørnestene, som Glostrup Skakklub kan bygge på.

Vilhelm Zichau Andersen

Et medlem, som kom til at betyde meget for Glostrup Skakklub, var Zichau Andersen.

Det var på grund af hans myndighed og naturlige lederegenskaber, at klubben kom på fode igen under de store vanskeligheder i halvtredserne, og hans formandsperiode fra 1955-60 rettede klubben så meget op, at det kommer os til gode den dag i dag.

Det organisatoriske arbejde blev lagt i faste rammer, og klubben blomstrede op med stor medlemstilgang, men både før og efter han var formand, nød klubben godt af hans arbejdsindsats. I den forbindelse må hans mange forsøg på at gennemføre en form for teoriundervisning nævnes.

Som skakspiller var han meget farverig, og selv om han havde en meget stor teoretisk viden om spillet, så skulle han altid prøve noget nyt, og de fleste gange med godt resultat.

Skal man karakterisere hans spillestyrke gøres det bedst ved at nævne, at han i 1949 blev klubmester foran Gotfred Jakobsen!

Zichau kom således til at danne et vendepunkt for Glostrup Skakklub, og det var med sorg, at man i 1976 erfarede hans alt for tidlige bortgang.

Som et eksempel på Zichau's farverige spil gengives her hans sidste parti - der vel kan betegnes som et af de allerbedste i hele klubbens historie.

Partiet er typisk for Zichaus spillestil, der var kendetegnet ved angreb for enhver pris, og helst med officersofre. Nogle gange gik det mindre godt, og andre gange gik det strålende - som her, men én ting var sikker, det var altid festlige og spændende partier.

Hvid: V. Zichau Andersen.
Sort: Arne Jørgensen.
Spillet 20. oktober 1976 i Glostrup Skakklub.
Åbning: Siciliansk.

1. e4,c5. 2. Lc4.
Zichau har adskillige gange spillet varianten 2. Sf3, d6. 3. b4?! mod undertegnede. Første gang gik det godt for ham; de næste gange vandt jeg, så derfor spilles noget helt nyt.
2. -Sc6. 3. Sc3, Sf6. 4. Sf3, d6. 5. h3?!
Forhindrer Lg4, men er i visse varianter et rent tempotab.
5. -e6. 6. d4, cxd4. 7. Sxd4, Le7. 8. o-o, o-o. 9. Le3, a6. 10. a4!
Hertil har vi stort set fulgt teorien. Nu forhindrer hvid med et enkelt træk sorts muligheder på Dronningefløjen, og får derefter tid til et Kongeangreb.
10. -Dc7. 11. f4, Tfd8?
Et noget tvivlsomt tårntræk, men sort undervurderer hvids næste træk.
12. f5!
Ingen nølen, ellers får sort chancer på Dronningefløjen.
12. -Sxd4. 13. Dxd4, Ld7. 14. fxe6, fxe6: 15. Lb3, Kh8.
Ud af bindingen på e6.
16. Lg5, d5?.
Sort stoler på 17. -Lc5 med Dronningefangst, men hvid får nogle fantastisk gode løbere. Bedre er Tf8 med lille hvid fordel.
17. Lxf6, Lc5.
Hvid ofrer dronningen. 17. -Lxf6, 18. Txf6!! med knusende angreb.
18. Lxg7 +, Kg8. 19. Sxd5!
Dette havde sort undervurderet. Hvid får nu 2 bønder, 1 springer og 1 løber for dronningen, samt ikke mindst et forrygende angreb.
19. -Lxd4 +. 20. Lxd4, Dd6.
20. -exd5. 21. Lxd5 + med mat.
21. Sf6 +, Kh8.
På andre kongetræk tabes dronningen med en afdækkerskak.
22. Tad1, e5.
Der truer Sxd7 +!
23. Lc3, Dc5 +. 24. Kh1, Lc6. 25. Sd5, Te8.
På 25. -Lxd5 følger 26. Lxe5! Kg8. 27. Txd5!
26. Tf7, Tad8. 27. Tf5.

Der truer 28. Txe5 f.ex. 27. -h6 28. Txe5, Dxc3 29. Txe8 +, Txe8 30. Sxc3.
27. -Dd6
Sort ofrer dronningen tilbage, men det er for sent.
28. Se3, Dxd1 +. 29. Sxd1, Txd1 +. 30. Kh2, h6. 31. Lxe5 +, Kh7.
Txe5 er lige så håbløst.
32. Tf7 +, Kg6. 33. Tg7 +, Kh5. 34. g4 +, Kh4. 35. Lg3, mat.

Zichau har vist de unge vejen - sådan spiller man skak, når skak er skønnest.

Noter ved Arne J.

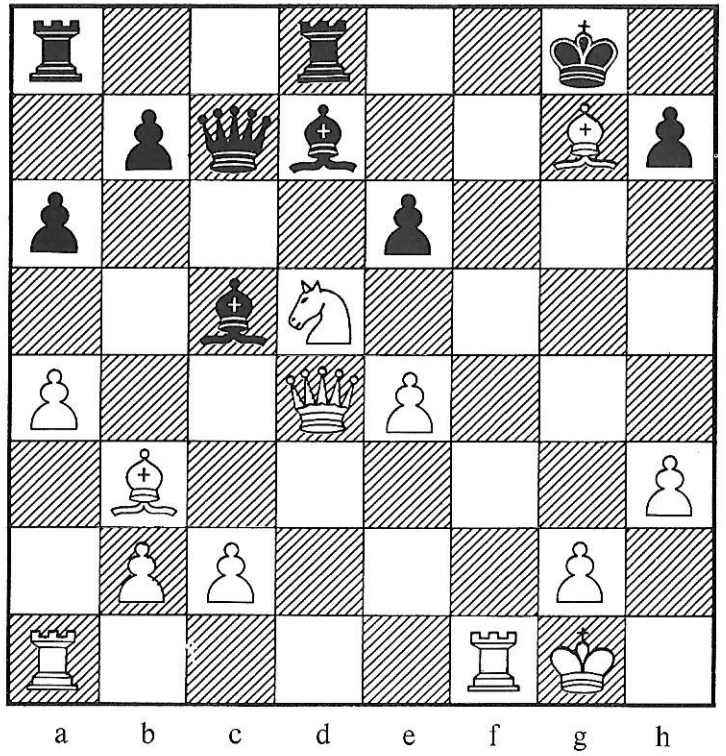

Diagram efter 19. Sxd5!

Erik Staun

I 1954 kom der en mand til klubben - han hed Erik Staun. Det viste sig snart, at denne mand skulle få stor betydning for Glostrup Skakklub og dens virke, og allerede 2 år efter indmeldelsen blev Erik Staun valgt ind i bestyrelsen. I 1960 blev Staun formand for klubben, og denne post beklædte han med glans helt frem til 1972, hvor han trak sig tilbage fra bestyrelsesarbejdet.

Da Staun blev formand, havde klubben lokaleproblemer, og det er takket være Stauns ihærdige indsats, at vi i dag kan spille skak i vore nuværende ideelle lokaler på Leragergård.

Glostrup Skakklub havde fået sit eget medlemsblad i 1952, men i de første år derefter udkom det ikke altid lige regelmæssigt. Imidlertid tog Staun fat, og i flere perioder har Staun været redaktør af klubbladet - samtidig med, at han var formand! På denne måde lykkedes det Staun at få bladet ind i mere faste rammer og grundlaget for, at vi den dag i dag har et klubblad - til stor gavn for medlemmerne - var således blevet skabt.

Erik Staun er blandt dem, der gennem tiderne har formået at styrke klubfølelsen og give klubbens spillere den rette indstilling til holdkampe. Dette er utvivlsomt medvirkende til, at klubbens medlemmer har og har haft en virkelig god holdmoral, og det er blandt andet derigennem, at mange fine resultater er opnået.

Erik Staun er helt klart den formand, der har siddet i den længste periode, og de tolv år, der er ca. 1/4 af klubbens historie til dato, udgør faktisk en hel epoke.

Staun har igennem sin lange formandsperiode sat sit positive præg på Glostrup Skakklub, og der er slet ingen tvivl om, at dette stadig kan mærkes på den virkeligt gode ånd, der hersker i klubben.

Det er lykkeligvis fortsat sådan, at man ved, hvor man kan henvende sig, hvis man har brug for erfaring og hjælp til klubbens arbejde, hvilket dette skrift er et glimrende udtryk for!

Klubformænd gennem 50 år

1931/33	*P. Clausen*
1933/34	*Holger Petersen*
1934/36	*P. Clausen*
1936/46	*E. Christiansen*
1946/47	*Jørgen Petersen*
1947/55	*Ejvind Hansen*
1955/60	*V. Zichau Andersen*
1960/72	*Erik Staun*
1972/78	*Eigil Meedom*
1978/79	*Jens Toft*
1979/	*Bent Samuelsen*

Fra en skovtur i 1950.

otek

BA13 – 1090